

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

PUBLIC DOMAIN

Tác phẩm “Unveiling the Statue of Liberty Enlightening the World,” năm 1886 của Edward Moran. Sơn dầu trên vải. Bảo tàng Thành phố New York.

LỊCH SỬ

VÙNG ĐẤT TÔI YÊU

Bài học từ thanh âm của các bậc tiền bối

JEFF MINICK

Becca gặp John ở bữa tiệc nướng ngoài trời do những người bạn chung của họ tổ chức. Họ đã bắt nhịp được với nhau, nhìn thấy điểm chung trong những bộ phim ưa thích và quyết định gặp nhau ở quán coffee. Một vài tuần sau đó, họ trở thành bạn của nhau, nhưng rồi Becca nhận ra mối quan hệ này đã dần trở nên sâu đậm. Cô đã phải lòng anh mất rồi.

Đắm mình trong lịch sử có thể ban cho ta sức mạnh và đức hạnh.

Kết quả là sao? Có bắt đầu hỏi về John nhiều hơn nữa, cô nóng lòng muốn biết thêm về anh càng nhiều càng tốt. Liệu anh có thích làm việc ở công ty xây dựng của cha anh không? Lớn lên ở một thị trấn nhỏ thì như thế nào nhỉ? Liệu mối quan hệ giữa anh với các anh chị em trong nhà có tốt không? Anh theo đảng chính trị nào? Kỷ niệm thời thơ ấu tuyệt vời nhất của anh là gì? Liệu anh có đi nhà thờ không? Anh hy vọng điều gì ở tương lai? Khi chúng ta yêu một ai đó, chúng ta sẽ muốn biết mọi thứ về người đó trong

khả năng của mình. Trong trường hợp của Becca, cô muốn tiến sâu hơn nữa, muốn hiểu và kết nối với John, và muốn đặt mình vào cả quá khứ của anh ấy. Và đó là một cách ví von dẫn lối cho ta đến với lịch sử Hoa Kỳ.

Chúng ta không thể yêu điều mình không biết

Dù hiện trạng đất nước chúng ta đang bị chia rẽ, nhưng phần đông người Mỹ

Xem tiếp **trang 2**

Mô tả việc đọc Tuyên ngôn Độc lập năm 1877 của Filippo Costantini. Một bức phù điêu ở Rotunda của Điện Capitol Hoa Kỳ.

LỊCH SỬ

Vùng đất tôi yêu

Bài học từ thanh âm của các bậc tiền bối

Tiếp theo từ **trang 1**

đều cảm nhận được lòng trung thành của mình với đất nước. Chúng ta không cần thực hiện khảo sát để chứng minh cho luận điểm này. Hàng triệu người đang nhập cư vào đất nước ta, cả hợp pháp và bất hợp pháp, nhưng mỗi năm, chỉ có khá ít người Mỹ từ bỏ quyền công dân của mình và di cư đến quốc gia khác; hầu hết hành động rời bỏ như vậy thường liên quan đến vấn đề tài chính và đầu tư. Dù tình hình chính trị có như thế nào, người Mỹ vẫn tin rằng mảnh đất của họ chính là mảnh đất của cơ hội và tự do.

Tuy nhiên, không như việc Becca thích John, rất nhiều người trong chúng ta thờ ơ với quá khứ của tổ quốc mình. Có lẽ rằng vì ta lớn lên ở đây, và sự quen thuộc ấy không hẳn là sự khinh thường, mà là không đủ thích thú về những tư tưởng hay sự kiện đã định hình chúng ta.

Phần lịch sử cần được dạy tại trường cho học sinh thì hoặc bị bỏ quên hoặc (tệ hơn) là chưa bao giờ được dạy, và rất nhiều người trong chúng ta mặc nhiên xem quyền được đến nhà thờ, giáo đường, quyền thay đổi công việc tùy lựa chọn, quyền đi lại trên lãnh thổ quốc gia, và quyền làm mọi thứ ta thích trong khuôn khổ pháp luật là lẽ dĩ nhiên. Những quyền tự do này chính là phong cách Mỹ, tự nhiên và không gợn bất kỳ nghi vấn nào, giống như không khí ta hít thở vậy.

Ngân gọi mà nói, chúng ta có tai và mắt đặt ở hiện tại, nhưng lại không nhìn và không nghe được gì từ quá khứ.

Những quả khứ có thể được nhìn thấy và nghe thấy nếu chúng ta mở lòng ra. Nếu chúng ta thúc dấy tinh thần với những bậc dựng nước, những người đã xả thân trong các cuộc chiến đầm máu để bảo vệ phong cách ta sống hiện nay và những người chiến đấu vì “tự do và công lý cho tất cả mọi người!”, và rồi, bằng cách xem xét lời nói và hành động của những vị ấy, cuối cùng ta nhận ra rằng tổ tiên của chúng ta đã từng kỳ vọng rằng chúng ta có thể giữ trọn đức tin vào phần di sản được thừa kế ấy.

Và cách duy nhất chúng ta có thể bằng qua hèm núi thời gian và bắt tay với những người đi trước chúng ta – cách duy nhất để ta nhìn thấy họ và nghe được thanh âm của họ – chính là tìm hiểu về lịch sử.

Một câu hỏi căn bản

Chúng ta hãy bắt đầu chuyến du ngoạn về “ngày xa xưa ấy” bằng một vài nguyên tắc căn bản trước.

Đây là danh sách khởi động gồm 10 câu hỏi đơn giản về lịch sử quốc gia mà bất cứ người Mỹ nào đã tốt nghiệp trung học đều có thể giải đáp. Nếu bạn muốn, hãy thử thách bản thân mình và cả cháu của bạn. Để khuyến khích tra cứu, nếu cần phải tra cứu, thì tôi sẽ không đưa ra câu trả lời cho các câu hỏi này:

- Nội dung chính của Tuyên ngôn Độc lập là gì?
- Ba nhánh trong chính phủ được quy định trong Hiến Pháp gồm những gì?
- Tuyên ngôn nhân quyền Hoa Kỳ là văn kiện nào? Hãy kể tên một trong những quyền đó.
- Bài hát “Lá cờ lấp lánh sao” được viết trong cuộc chiến nào?

PUBLIC DOMAIN

Dân Mỹ và Nhiệm Vụ Lịch Sử cho Chiếc Huy Chương Vàng tại Olympics Berlin 1936”) của Daniel Brown không chỉ kể về câu chuyện của các vận động viên và tinh thần con người; mà còn khắc họa những nổi thống khổ do Đại Khủng hoảng gây ra.

Quyển “Mornings on Horseback” (“Những Buổi Sáng trên Lưng Ngựa”) của David McCullough đã kể cho chúng ta về thời niên thiếu của Theodore Roosevelt và quyển “John Adams” của ông là một nghiên cứu sâu sắc về nhân cách và tính khí của hai người Mỹ phi thường. Hồi ký của Louis L’Amour có tên “Education of a Wandering Man” (“Sở Học của một Chàng Lang Thang”) đã đem đến cho chúng ta một bài tường thuật tuyệt vời về những chuyến phiêu lưu khắp đất nước của chàng trai trẻ trong những năm 1930, và thể hiện những truyền thống vĩ đại của Hoa Kỳ về những con người với tinh thần tự học một cách đầy sống động.

Với những ai mong muốn một phương cách tiếp cận giàu trí tưởng tượng hơn, thì thế loại giả tưởng cũng mở ra một cánh cửa trở về quá khứ. Quyển “A Tree Grows in Brooklyn,” (“Một Cây con Lớn Lên ở Brooklyn”) của Betty Smith và “The Kent Family Chronicle” (“Những ghi chép của Gia Đình Nhà Kent”) và hàng trăm câu chuyện khác được viết bởi các nhà văn quá khứ và hiện tại đều mở giới lịch sử và nhóm lên trí tưởng tượng [của độc giả]. Thêm vào đó, tiểu thuyết cho trẻ vị thành niên lấy bối cảnh nước Mỹ những năm qua, như “Across Five Aprils” (Tạm dịch: Vượt Qua Năm Lấn Tháng Tư”) or “Roll of Thunder, Hear My Cry” (Tạm dịch: “Này Những Cuộn sấm, Hãy Nghe Tôi Khóc”) có thể khơi dậy niềm yêu thích dài lâu vào lịch sử.

Phân thủng xướng đường

Trong cuốn “Orthodoxy” (“Chính Thống Giáo”), G.K. Chesterton viết: “Truyền thống có nghĩa rằng trao một phiếu thuận cho tăng lữ những người đã khuất, chính là tổ tiên của chúng ta. Đó chính là nền tảng của cha ông ta. Truyền thống chối từ bản chọn cho những tên đầu sỏ nhỏ bé và ngạo mạn đường như chỉ sống đời ngắn ngủi.”

Giao tiếp với bậc tiền nhân – nghĩa là đọc và tiếp nhận lịch sử – khiến chúng ta tránh xa khỏi kẻ mà ông Chesterton gọi là “tên đầu sỏ nhỏ bé và ngạo mạn đường như chỉ sống đời ngắn ngủi.”

Chúng ta hôm nay có thể thấy những lỗi lầm đáng tiếc của kẻ đầu sỏ như thế, dù những kẻ phục dịch hân đàng ngồi trong Quốc hội hay làm việc trong hội đồng trường học địa phương của chúng ta, chuyển viên hành đến quá khứ của chúng ta có thể phá hủy chúng mà muối bàn thân và nổi tử kiêu ngạo mạn ấy. Những bài học và ví dụ từ lịch sử cho chúng ta một cái nhìn lâu dài hơn, một ống kính viễn vọng nhìn xa hơn tiêu đề của tờ báo hay cả lần bầu cử tiếp theo.

Hành trình về quá khứ tưởng tự cũng có thể trần an ta trước những đố khách sự hãi hay một mặt đang chán nản về thời đại họ sống. Chúng ta sau đó nhận ra rằng những người đến trước chúng ta đã không bị choáng ngợp trong cuộc sống của một thời hoàng kim, mà đã biết đối diện với những nỗi khó khăn của riêng họ. Hiểu được những khó khăn của họ có thể giúp ta nhìn thấu những khó khăn hiện tại của bản thân mình.

Hơn nữa, đắm mình trong lịch sử có thể ban cho ta sức mạnh và đức hạnh. Điển hình như đức về tính kiên cường của Ulysses Grant trong cuộc chiến Shiloh khi ông vực dậy tinh thần của những đội quân đói quyen chỉ huy của ông và bị đánh bại, để rồi đạt được chiến thắng trong ngày hôm sau. Sự kiên nhẫn có thể khiến ta tràn đầy cảm hứng để vững chãi trước những gian khổ của cá nhân.

Tinh liêm khiết của những người đàn ông và phụ nữ như Thượng nghị sĩ Robert Taft và Harriet Tubman nhắc nhở ta về tầm quan trọng của những nguyên lý trong một thế giới đã và đang trượt dốc này. Quyển sách “Ngôi Nhà Nhỏ trên Thảo Nguyên” viết về gia đình nhà Ingalls và cuộc sống đầy vất vả nơi biên giới của họ; quyển sách có thể truyền cảm hứng về lòng kiên trì cho những người trẻ tuổi của chúng ta khi đối diện với những vấp ngã trong cuộc sống.

Bảo tồn nền cộng hòa và phục dựng nền văn hóa của đất nước đồng nghĩa với việc chúng ta phải hiểu về đất nước của mình. Để hiểu Hoa Kỳ, chúng ta phải nghiên cứu lịch sử, cả mặt tốt và mặt xấu từ quá khứ của chúng ta.

Và với hiểu biết ấy, sẽ nảy sinh một tình yêu bền vững với chính con người chúng ta và với con người mà chúng ta muốn trở thành.

Ông Jeff Minick có bốn người con và rất nhiều cháu ở tuổi đang lớn. Trong 20 năm, ông đã dạy lịch sử, văn học, và ngôn ngữ Latin cho các học sinh tại Asheville, North Carolina.

Hạnh Dung biên dịch

Sách giáo khoa của Wilfred McClay sử dụng hình thức kể chuyện, thay vì đề cập đến các sự kiện và số liệu, nhằm khiến lịch sử Hoa Kỳ trở nên gần gũi, sống động hơn.

Dù hiện trạng đất nước chúng ta đang bị chia rẽ, nhưng phần đông người Mỹ đều cảm nhận thành của mình với đất nước.

Bức tranh “Những Người Hành Hương đã Lên Tàu”, năm 1857, do Robert Walter Weir vẽ. Tranh sơn dầu trên vải bố. Bảo tàng Brooklyn.

PUBLIC DOMAIN

ẨM NHẠC

Nhà soạn nhạc Franz Schubert và con đường dẫn đến trường phái lãng mạn

PETE MCGRAIN

Câu chuyện về nhà soạn nhạc người Áo Franz Schubert (1797–1828) là một trong những câu chuyện thường tâm nhất trong âm nhạc cổ điển. Khi các nhà sử học nhìn lại tác phẩm của ông, họ đánh giá chúng ngang bằng về mọi mặt với các tác phẩm của Mozart, Bach, và Beethoven. Ngoài một số nhà soạn nhạc thời đó (Schumann, Liszt, và Brahms), những người đã tìm ra và ái mộ các sáng tác của ông, tài năng thiên phú của ông có thể đã hoàn toàn bị đánh giá thấp.

Điều này chắc chắn là do nhà soạn nhạc Schubert qua đời ở tuổi 31, tám tháng sau buổi biểu diễn đầu tiên và duy nhất trước công chúng của ông vào năm 1828. Mãi sau khi ông qua đời, kho tàng âm nhạc quý báu này mới được phát hiện. Tất nhiên, lúc đó ông không có mặt để trải nghiệm sự công nhận mà ông xứng đáng được nhận.

Mình chứng cho tài năng thiên phú của ông là các tác phẩm tiếp tục sống theo năm tháng. Giáo viên âm nhạc chính thức đầu tiên của ông – là ông Michael Holzer, người chơi đàn organ và chủ xưởng của Nhà thờ Giáo xứ Lichtental – thừa nhận rằng ông không tìm được gì để dạy cho cậu bé này; chỉ nhìn cảm bị Schubert trong “sự ngạc nhiên và im lặng”.

Đối với thỉnh già ngày nay thì điều đó không phải là bị kịch. Chúng ta vẫn còn âm nhạc tuyệt vời của ông ấy để khám phá. Tuy nhiên, chúng ta có thể tự hỏi ông Schubert sẽ cảm thấy thế nào nếu biết rằng âm nhạc của ông chạm đến bao trái tim.

Bản Fantasy ‘Người Lang Thang’

Tôi là một người hâm mộ thực sự của các bản sonata dành cho piano. Với biểu diễn piano độc tấu, thì không có gì có thể che giấu được. Không có sự che chở của dàn nhạc; các chi tiết giữa một thứ – giai điệu, đối âm, hòa âm và nhịp điệu – đều được phơi bày. Thiên tài của tác giả vì thế mà được bộc lộ, cũng như nhân cách của

người ấy. Mỗi nốt nhạc là một manh mối cho thấy tác giả là người như thế nào.

Schubert, một quý ông nhút nhát, dī dóm, bí ẩn, và tò mò. Những bản sonata dành cho piano của ông đóng góp một cách đáng kính ngạc cho di sản của chúng ta và cho thấy ông ấy là người có cảm xúc nội tâm vô hạn. Có đủ giai điệu vui tươi khi tao nhã khi kiểu cách để thường thức, nhưng nếu nghiên cứu sâu hơn, các bản sonata của ông thể hiện một cách tinh tế sự lãng mạn, tình cảm da diết, và nỗi niềm khát khao.

Bản Fantasy in C, Op. 15, thường được gọi là “Wanderer” Fantasy (Người lang thang), được viết cho piano độc tấu vào năm 1822, và là một trong những tác phẩm nổi tiếng nhất và được biểu diễn thường xuyên nhất của Schubert. Tác phẩm đó được xem là một trong những sáng tác tuyệt vời nhất trong toàn bộ các tác phẩm piano. Bản Fantasy bốn phần này được liên kết bằng một chủ đề thống nhất với mỗi chuyển động nổi một cách mượt mà sang chuyển động tiếp theo, bắt đầu với một biến tấu của phần nhạc mở đầu trong sáng tác trước đó “Der Wanderer”. Bản nhạc này (trong tiếng Đức gọi là “lied” tức là bài thơ được phổ nhạc) ban đầu được sáng tác vào năm 1816 cho piano và giọng hát với lời bài hát và tựa đề bắt nguồn từ một bài thơ của Georg Philipp Schmidt von Lübeck.

Bản Fantasy “Người Lang Thang” được xem là tác phẩm thử thách nhất của ông; ông được cho là hầu như không có khả năng tự chơi bản nhạc đó. Được sáng tác trong thời kỳ Hậu Khai Sáng (post-Enlightenment), tác phẩm này ám chỉ sự khởi đầu của thay đổi thị hiếu – sự phức tạp, cảm giác tìm kiếm, và thời đại của ông. Về mặt âm nhạc, bản nhạc thật tuyệt vời; như một tài liệu thanh khảo về văn hóa, nó hoàn toàn có sức cuốn hút.

Trong bài hát, ‘người lang thang’ tìm kiếm một phương trời an vui xa xôi nhưng không tìm thấy giữa chốn nhân gian: “Ở nơi đâu, mảnh đất thân yêu của tôi? Tìm kiếm và luôn nhớ về, những chồi bao giờ được biết đến...” Đang tìm kiếm hạnh

PUBLIC DOMAIN

Hình minh họa bài thơ “Erlkönig” của Johann Wolfgang von Goethe (được dịch là “vua của các nàng tiên”), năm 1849, bởi Moritz von Schwind. Narodni Galerie Praha, Praha.

Chân dung Franz Schubert, 1846, của Josef Kriehuber.

phúc, người lang thang hỏi, “ở nơi đâu?” và một hơi thở ma mị trả lời, “Ở đó, nơi anh không ở, có hạnh phúc của anh.”

Bản Fantasy “Wanderer” thoát khỏi hình thức cổ điển ở chỗ nó được sáng tác ra để biểu diễn không nghỉ giữa các phần. Cả kỹ thuật và cấu trúc điều luyện đã làm say đắm các nhà soạn nhạc thời kỳ Lãng mạn khác, đặc biệt là nhà soạn nhạc người Hungary Franz Liszt, người đã soạn lại cho piano và đàn nhạc. Chính bản nhạc gốc của Schubert, Liszt đã sắp xếp lại phần cuối cùng và thêm những đoạn thay thế vào bản Fantasy.

Âm nhạc mang tính thơ

Có hơn 900 tác phẩm của Schubert để bạn khám phá, từ những điệu valse truyền thống của Vienna như cảnh trong mơ “Serenade” cho dàn nhạc giao hưởng trọn vẹn (khoảng 100 nhạc công), viola, hoặc cello cho đến bản lied đầy chất thơ của ông. “Erlkönig” (được dịch là “Vua của các nàng tiên”) là một trong những bản nhạc lied xuất sắc hơn của Schubert. Lấy bối cảnh bài thơ cùng tên của Johann Wolfgang von Goethe, đây là một sáng tác đầy kịch tính và thử thách, được nhiều người xem là một kiệt tác của đầu thời kỳ Lãng Mạn.

Bản nhạc lied kể về câu chuyện của một ông cha nhanh chóng phi ngựa về nhà, ôm đứa con trai đang sốt và ngóng trông cha. Khi mở màn, đứa trẻ trải qua “áo giáp” về linh hồn ác độc của Erlking (hiện thân của thần chết), kẻ đang cố gắng thu hút cậu bé. Khi họ chạy băng rừng, người cha sợ hãi có gắng an ủi con mình bằng cách nói rằng những trải nghiệm siêu nhiên chỉ là chuyện tự nhiên, một vết sương mù, lá cây xào xạc, và những rừng liễu đong đưa. Lúc họ về đến nhà, người cha phát hiện ra con trai mình đã qua đời.

Khi sáng tác ra tác phẩm mang tính sân khấu và kiệt xuất này, Schubert chỉ mới 18 tuổi năm 1815. Được sáng tác cho giọng hát với phần đệm piano, bài hát có bốn nhân vật – người kể chuyện, cha, con trai, và Erlking – đều được một giọng ca duy nhất hát. Tất cả các nhân vật được hát với giọng thứ ngoại trừ Erlking, nhân vật được hát trong giọng trưởng.

Quý vị cũng sẽ nghe thấy kiểu chơi đàn piano một cách kịch tính mà sau này làm nền tảng với nhiều giai điệu trong phim đen trắng thời ban đầu. Tiếng đàn piano mô phỏng tiếng vỗ ngựa phi nước đại với

một đoạn liên ba riêng biệt và đoạn điệp khúc trầm bổng (chủ đề âm nhạc lặp lại).

Tác phẩm “Thần chết và Thiếu nữ” (‘Death and the Maiden’)

Bản nhạc tứ tấu dành cho đàn dây (String Quartet) số 14, còn được gọi là “Death and the Maiden” (“Thần chết và Thiếu nữ”), được sáng tác vào năm 1824 sau khi Schubert biết về cái chết sắp xảy ra của mình. Bản tứ tấu được lấy cảm hứng từ một trong những bản nhạc lied trước đó của ông, dùng cùng một nhan đề, và được phổ theo một bài thơ của thi sĩ Đức Matthias Claudius. Chủ đề của tứ tấu là về nỗi sợ cái chết và niềm hy vọng về sự thoải mái và thanh bình sau đó. Trong cuộc đối thoại giữa thiếu nữ và thần chết, cô gái phở sự hãi xưa dưới thần chết, kêu lên: “Hãy đi đi, kẻ man rợ bằng xương! Tôi vẫn còn trẻ – hãy đi!”

Câu hát được linh ứng bởi thần chết “Death” trong bản lied của Schubert có nội dung:

“*Hãy đưa tay cho ta, cô là sinh linh công bằng và dịu dàng;*

Ta là một người bạn và không đến để trừng phạt cô.

Hãy vui vẻ! Ta không man rợ, Nhẹ nhàng có sẽ ngủ trong vòng tay của ta.”

Bất chấp bệnh tật và trầm cảm, Schubert vẫn tiếp tục viết những bản nhạc nhẹ nhàng, có giai điệu gợi lên cảm giác ấm áp và thoải mái. Bản nhạc String Quartet số 14 lần đầu tiên được biểu diễn riêng vào năm 1826 và không được xuất bản cho đến năm 1831, ba năm sau khi ông qua đời.

Bản giao hưởng dở dang (Unfinished Symphony)

Để miêu tả giới gian vị Fantasy “Người lang thang” (“Wanderer” Fantasy) cho người bảo trợ giàu có Carl Emanuel Liebenberg von Zsittin, Schubert đã ngừng viết thứ mà sau này được gọi là “Bản giao hưởng dở dang”. Thật không may, bản nhạc lied xuất sắc hơn của Schubert. Lấy bối cảnh bài thơ cùng tên của Johann Wolfgang von Goethe, đây là một sáng tác đầy kịch tính và thử thách, được nhiều người xem là một kiệt tác của đầu thời kỳ Lãng Mạn.

Nếu còn nghi ngờ gì về tình cảm thuần khiết của Schubert, “Bản giao hưởng dở dang”, còn được gọi là Bản giao hưởng số 8, sẽ nhanh chóng xóa tan mọi nghi ngờ. Mặc dù bản giao hưởng thiếu phần cuối, phần sẽ hoàn thành một tác phẩm về hình thức, nhưng bản nhạc không thiếu xét về bất cứ phương diện nào khác.

Do tính trữ tình của cấu trúc kịch tính, bản giao hưởng số 8 dở dang thường được xem là bản giao hưởng lãng mạn đầu tiên, xác lập vị trí của Schubert trong biên niên sử âm nhạc. Phạm vi giao hưởng táo bạo trong âm nhạc của Schubert cũng như sự mạnh mẽ kịch tính và sự căng thẳng về cảm xúc của nó tôn vinh ông là một người “lãng mạn” – người có ảnh hưởng đến nhóm huyền thoại âm nhạc tiếp theo như Franz Liszt và Richard Strauss.

Thật dễ hiểu vì sao tác phẩm của ông được xem là ngang hàng với các tác phẩm của Mozart, Bach, hay Beethoven. Các sáng tác của Schubert vẫn được khán giả khám phá, đánh giá cao về chiều sâu và cách thể hiện đầy cảm xúc. Tôi chỉ ước ông ấy biết rằng chúng ta vẫn biết đến tên ông ấy sau gần 200 năm.

Vân Du biên dịch

Ashley Nghi Tang
Direct: **626.283.9240**
ashleytang999@gmail.com
Senior Loan Officer
NMLS ID 384719

Esteem MORTGAGE
Financing Your World with Esteem Mortgage
ESTEEM MORTGAGE | PURCHASE & REFINANCE
CHO VAY TIỀN MUA NHÀ

- * Cho vay tiền mua nhà dễ dàng và nhanh chóng trong vòng 21 ngày
- * Refinance (tái tài trợ) giảm các khoản thanh toán hàng tháng và lãi suất xuống thấp nhất
- * Cho vay tiền mua nhà đầu tư không cần chứng minh thu nhập trên giấy thuế
- * Cho vay tiền mua nhà ở các Tiểu Bang: California, Texas, Florida & Colorado & ILLINOIS Maryland & New Jersey & Ohio

KEYS TO THE FUTURE GUARANTEE

The TBD-KOT Conditional Approval: Chương trình cho vay đã được "Underwriter" Fully Approved trước khi người mua ký hợp đồng mua nhà, bởi vì Underwrite đã xem xét và chấp nhận "income, assets, credit, etc" của bên mua. Tất cả mọi người (Buyer, Seller and Agents) đều yêu thích TBD Approval vì đây là phương pháp an toàn, hiệu quả, và tốt nhất cho các bên mua và bán tránh những rủi ro thiệt thòi cho việc pháp pháp trong giao dịch mua bán nhà.

Now we can submit a home buyer's credit package for a FULL underwriting review with a To Be Determined (TBD) property address. Esteem Mortgage will Close the loan in 21 Calendar days or less.

Với chương trình này quý khách sẽ có được sự đảm bảo là họ sẽ đã hoàn toàn được chấp nhận-Approved

Esteem Mortgage Corporation. All information contained here in is for information purposed only and, while every effort has been made to insure accuracy, no guarantee is expressed or implied. Any programs shown do not demonstrate all option or pricing structures. Rates, terms, programs and underwriting policies subjects to change without notice. This is not an offer to extend credit or a commitment to lend. All loans subject to underwriting approval. Some products may not be available in all states and restrictions apply. Equal Housing opportunity.

SHEN YUN SHOP

Illuminate Autumn
With Shen Yun-inspired Elegance

ShenYunShop.com | TEL: 1.800.208.2384

Thời điểm Alexander xâm lược Ấn Độ, đức hạnh của ông đã suy bại. Bức Tranh "Alexander và Porus", mô tả Alexander và Porus trong trận chiến Hydaspes ở Ấn Độ, họa sĩ Charles Le Brun, năm 1673.

LỊCH SỬ

Alexander Đại Đế trở nên vĩ đại như thế nào?

Phần 3/3: Sự sa ngã của vị thống soái tài đức

EVAN MANTYK

Dựa trên nguồn gốc lịch sử còn sót lại sơ khai nhất về Alexander Đại Đế, sử gia Diodorus Siculus (90–30 TCN) cho chúng ta thấy những tính cách tiêu biểu tạo nên một Alexander vĩ đại trong cuộc đời ngắn ngủi của ông: tình huynh đệ, tinh thần hiệp sĩ – ngay cả đối với những người bị ông chinh phục và niềm tin Thần tuyệt đối.

Bây giờ, chúng ta hãy xem những tính cách tiêu biểu này thể hiện như thế nào trong những chương cuối cùng của cuộc đời phi thường của người anh hùng này.

Sự sa ngã và cái chết

Không lâu sau khi trở về từ cuộc chinh phạt, Alexander qua đời ở tuổi 32. Cuộc đời ngắn ngủi của ông mang rất nhiều ý nghĩa. Có lẽ, ông được phải đến thế gian để thực hiện những cuộc chinh phạt, hoàn thành sứ mệnh và trở về trong đoạn đời ngắn ngủi – tương tự như Chúa Jesus cũng qua đời ở độ tuổi 32–33.

Quan trọng hơn hết, cái chết của Alexander hầu như tương quan với sự đánh mất cả ba đức tính cao quý của mình: tình huynh đệ, tinh thần hiệp sĩ, và đức tin. Sau khi đánh bại Hoàng đế Darius Đệ Tam và thống lĩnh được Đế chế Ba Tư, tình cách của ông dần dần thay đổi.

Alexander đã đánh cả cuộc đời cho một mục đích duy nhất là chinh phục thế giới. Khi đã hoàn thành sự mệnh, ông thấy rằng không có lý do gì để không thư giãn và thụ hưởng. Vấn đề duy nhất là dường như không có bất kỳ lý do thuyết phục nào để ông phải từ bỏ hưởng thụ.

Ông đánh mất tình huynh đệ với những binh sĩ người Macedonia và Hy Lạp khi quyết định chinh phạt tận Ấn Độ. Cuộc chinh phạt này đem lại vinh quang vĩ đại hơn cho Đế chế Ba Tư mà ông đang cai trị, nhưng lại đưa những người anh em đi xa quê nhà hơn.

Ông còn từ chối danh hiệu mới cho mình là “Con trai của Ammon”, nghĩa là “Con trai của Thần”. Việc này không có ý

nghĩa gì đối với binh sĩ của ông nhưng lại có ý nghĩa đối với người Ba Tư.

Tác giả Diodorus giải thích: “Binh sĩ Macedonia đã nổi loạn khi được lệnh vượt qua sông Hằng và thường xuyên bất tuân mệnh lệnh khi được lệnh phải tham gia vào các hội nhóm và chế nhạo tính tự phụ của Alexander khi Ngài tự nhận Ammon là cha của mình.”

Trong sự kiện này, chúng ta nhận thấy hành động thái quá này của ông chỉ là để khiến dân chúng Ba Tư xu nịnh hài lòng.

Những biểu hiện thái quá này cho thấy phẩm hạnh của Alexander đã trở nên lệch lạc. Trên thực tế, điều đó giống như sự phát triển quá mức của tế bào ung thư hay sự sinh sôi của nấm mốc. Có thể nói đó là sự sa ngã.

Từ một người có tinh thần hiệp sĩ cao cả và tôn trọng phong tục tập quán ở những nơi mình chinh phạt được, cho đến cuối cùng ông lại vứt bỏ phong tục của Hy Lạp vốn đã dưỡng thành phần lớn cuộc đời ông để tiếp nhận phong tục ngoại bang và biến thành của chính mình. Sử gia Diodorus khắc họa rõ ràng những sự thay đổi từ việc mặc phục trang của người Ba Tư đến những quảng bá về người Ba Tư trên khắp Hy Lạp và tuyển 360 cung nữ để hưởng lạc.

Một bức tranh theo trường phái lãng mạn thế kỷ 15, "Lịch sử các trận chiến của Alexander" kể về vụ đầu độc Alexander. Bên trên bức vẽ, ông ngồi cùng hoàng hậu, bên dưới ông đang một chiếc lông vũ để thái độ. Thư viện Quốc gia xứ Wales.

“Có vẻ như bất chiến mà thành, giờ đây khi Alexander trị vì vương quốc của mình, ông đã học đòi thói xa hoa của người Ba Tư và sự vô độ của các vị vua Á Châu. Đầu tiên, ông cho xây dựng hoàng môn quan theo phong cách Á Châu trong cung điện. Sau đó, ông ra lệnh cho những người ưu tú nhất làm cận vệ; trong đó có người anh trai Oxathres của Darius. Ông còn đội vương miện, vận hoàng bào và khăn choàng Ba Tư.

... Ông phân phát cho các chiến hữu của mình những chiếc áo choàng viền tím và đóng yên cương ngựa kiểu Ba Tư. Ngoài ra, mỗi ngày ông tuyển chọn thêm thể thiếp từ những cô gái Á Châu nhan sắc tuyệt trần như Darius từng làm. Hàng đêm, các cô gái lượn quanh nhà vua để ông lựa chọn người sẽ được ở lại với ông đến đêm đó... Thật sự, nhiều người đã chỉ trích ông vì những điều này nhưng ông đã bịt miệng họ bằng những món quà.”

Chìm đắm trong cuộc sống nhàn hạ vô độ và sa ngã, giờ đây Alexander đối mặt với nhiều âm mưu và bị chỉ trích gay gắt trong nội bộ. Có lần, trong cơn say, ông đã giết chết người lính già tên Cleitus, một cận thần đã từng cứu mạng ông. Cleitus đã công khai chỉ trích ông bỏ bê việc triều chính.

Tinh hình càng trở nên tồi tệ khiến Alexander phải chiêu mộ 30,000 quân Ba Tư chỉ để đối phó với chính thần dân Macedonia của ông khi cần.

Đánh mất niềm tin vào Thần

Cuối cùng, đức tin và lòng mộ đạo của ông cũng biến dạng tương tự và hoàn toàn tiêu mất sau này. Khi Hephaestion, chiến hữu thân cận nhất của ông qua đời, ông quyết định tổ chức tang lễ vô cùng xa hoa và ra lệnh cho mọi người phải tế lễ Hephaestion như một vị thần. Việc này được một vị tư tế địa phương chấp thuận. “Để kết thúc tang lễ, Alexander ban chiếu lệnh cho tất cả phải tế lễ Hephaestion như một vị thần. Thực tế, đúng lúc đó, Philip, một chiến hữu khác xuất hiện và mang theo chỉ dụ từ thần Ammon phản rằng hãy thờ phụng Hephaestion như một vị thần. Alexander vui mừng vì thần đã ăn thuận ý chỉ của ông ấy. Và chính ông là người đầu tiên thực hành nghi thức tế lễ [cho Hephaestion].

Điều đáng lưu ý là trong lúc Alexander đang ban lệnh cho dân chúng phải thờ phụng người bạn của ông ấy như một vị thần thì nhận được chỉ dụ ân thuận từ thần [Ammon]. Nếu xét kỹ, chúng ta nhận thấy rằng ông ấy thật sự không quan tâm rằng ý chỉ của ông ấy có được chấp thuận hay không. Giờ đây, Alexander đã vứt bỏ hầu hết sự khiêm nhường đối với những vị thần mà ông đã từng tôn kính.

Khi Alexander tiến đến gần thành phố Babylon trong cuối hành trình, người Chaldaean đã khuyên rằng nếu ông tiến vào thành phố thì ông sẽ chết ở đó. Người Chaldaean nổi tiếng vì khả năng tiên tri được điểm báo. Ban đầu, Alexander rất coi trọng điều này:

“Tư Nearchus, Alexander biết được lời tiên tri của người Chaldaean. Ông hoảng hốt và ngày càng lo lắng hơn. Điều đó

Cuối cùng, Alexander không còn tôn kính những vị thần như thời trẻ đã từng. Sử thi Ba Tư "Shahnameh" (được viết khoảng giữa năm 977 và 1010) mô tả Alexander Đại Đế tại Ba Tư. Trong ấn bản vào thế kỷ thứ 16, ông đang cầu nguyện tại Kaaba.

càng khắc sâu thêm khả năng và danh tiếng của người Chaldaean. Sau một lúc do dự, ông quyết định phải hầu hết chiến hữu vào thành Babylon, còn ông thay đổi đường đi nhằm tránh xa thành phố này và thiết lập đại bản doanh cách đó 25 dặm”.

Tuy nhiên, theo sự thuyết phục của các nhà hiền triết Hy Lạp, vì để thuận tiện và vì cảm tình của dân chúng, cuối cùng ông đã tiến vào thành Babylon – nơi ông đã bỏ mạng.

Giả định thuyết phục nhất của Diodorus về nguyên nhân thật sự dẫn đến cái chết của Alexander chính là ông bị những người bắt đống với sự cai trị của ông đầu độc. Nếu cho rằng muối mang mầm bệnh sốt rét gây chết người thì chúng ta cũng nên lưu ý rằng chính việc uống rượu và ăn uống vô độ có thể làm suy giảm hệ thống miễn dịch và có khả năng ông đã qua đời vì điều đó mặc dù ông còn khá trẻ và cường tráng.

Nhìn chung, qua phần lớn cuộc đời của Alexander, chúng ta học được ý nghĩa của tình huynh đệ, tinh thần hiệp sĩ, và đức tin. Ba phẩm giá cao quý này có thể dẫn dắt chúng ta khám phá thế giới nội tâm phong phú và có thể trở thành giá trị cốt lõi của bất kỳ nền văn minh huy hoàng nào.

Chúng ta thấy một sự tương phản rõ ràng giữa cuộc đời trước đó của Alexander và một phần tư cuối đời của sinh mệnh ông, sau khi ông đạt được mức tiến của mình. Kết cục bị thâm do mất mất những đức hạnh này – tình huynh đệ, tinh thần hiệp sĩ, và đức tin – cho ta thấy những phẩm chất đạo đức đó quan trọng biết bao.

Nhìn lại cuộc đời của Alexander từ phương diện này, chúng ta thấy được bức tranh toàn cảnh và mạch lạc nhất về ông, người đã trở nên vĩ đại như thế nào. Tuy ngắn gọn, nhưng đây chính là câu chuyện về Alexander Đại Đế.

Các câu trích dẫn đều là của Diodorus Siculus.

Ông Evan Mantyk là giáo viên Anh ngữ tại New York và là chủ tịch Hiệp hội các thị sĩ cổ điển. Khánh Ngọc biên dịch

"Thánh Gia với chú cún con" vào khoảng năm 1650, của Bartolomé Esteban Murillo.

NGHỆ THUẬT

Những họa phẩm tôn vinh tình phụ tử của Bartolomé Esteban Murillo

ELIZABETH LEV

Những người đam mê nghệ thuật có thể dễ dàng nhận ra hình ảnh đặc trưng mô tả Đức Mẹ của danh họa Bartolomé Esteban Murillo. Trong tác phẩm của mình, tại góc gian phòng, vị họa sĩ người Tây Ban Nha này đã thể hiện Đức Trinh Nữ Maria với hình ảnh thanh tao nhẹ nhàng, mái tóc đen như gỗ mun và làn da trắng sứ, dịu dàng bên con trai bé bỏng. Hoặc như trong những bức tranh có hình ảnh Bà tha mình bay bổng trên những đám mây trời trên bầu trời, đều đem đến một đặc ân dịu dàng cho các viện bảo tàng trên toàn thế giới. Đối với mỗi bức chân dung sáng tạo về Mẹ Thiên Chúa, họa sĩ trường phái Baroque này đều tạo ra những bức tranh miêu tả không kém phần tiên phong về tình phụ tử.

Họa sĩ Murillo đã vận dụng những bối cảnh trong Thánh Kinh để minh họa phẩm hạnh của người cha, và nguồn cảm hứng lớn nhất của ông là Thánh Giuse, vị phụ quân [về mặt xã hội] của Đức Maria và là người cha nuôi nấng Chúa Giêsu. Với cử chỉ tĩnh lặng và màu sắc trầm hơn những bức về Đức Mẹ sáng ngời, các bức tranh Thánh Giuse của Murillo đã tôn vinh phẩm chất đặc biệt của những người cha vĩ đại.

Phải mất một thời gian dài, nhân vật Thánh Giuse mới tìm được vị trí trong lịch sử nghệ thuật. Không có một từ nào được nhắc đến trong Thánh Kinh, ông cũng vắng mặt trong các bức bích họa và chạm khắc của Cơ Đốc Giáo thuở ban sơ,

nhưng cuối cùng ông đã xuất hiện trong hình ảnh một người đàn ông đứng tuổi mang đầy vẻ ưu tư trong góc nhỏ của khung cảnh Đức Chúa giáng sinh.

Các biểu tượng của ông đã phát triển vào thời kỳ Phục hưng, để nói lên cuộc hôn nhân [về mặt xã hội] của ông với Đức Trinh Nữ Maria, để ca ngợi vị thánh này như một người chống mẫu mực. Trong sự trôi chảy của cuộc Cải cách Tin lành, Thánh Giuse cuối cùng đã ở vị trí trung tâm như một chủ thể xứng đáng ngự trên bệ thờ của chính ngài, không phải là vị trí thành viên của Thánh Gia mà là một người cha hết mực quan tâm, che chở và yêu thương.

Một số vị thánh có đức tính trầm lặng nhưng bên bí đã truyền cảm hứng cho các họa sĩ người Tây Ban Nha để tạo nên hình ảnh mẫu mực của Thánh Giuse – một người cha vĩ đại nhất thế giới. Và họa sĩ Murillo, người luôn tìm kiếm những hình ảnh mới về biểu tượng, đã vận dụng sự thăng hoa trong tâm linh để làm nổi bật hình ảnh của Thánh Giuse, tạo nên một số họa phẩm truyền cảm nhất về tình phụ tử trong lịch sử nghệ thuật.

Thánh Giuse trong tranh của họa sĩ Murillo là một người cha nhân từ Trong một bức tranh của mình về Thánh Giuse, họa sĩ Murillo đã khám phá các phẩm chất khác nhau của người cha như sự can trọng, tận tâm, vui tươi, chân thành, và khoan dung. Bệ thờ trang lệ được dựng lên vào năm 1665 của ông tại Seville đã mô tả vị Thánh Giuse, với kích thước lớn hơn người thực, đang đứng cạnh Chúa Hài Đồng phát ánh quang huy.

Chân dung tự họa của Bartolomé Esteban Murillo, khoảng 1670–1673.

Với cử chỉ tĩnh lặng và màu sắc trầm hơn những bức về Đức Mẹ sáng ngời, các bức tranh Thánh Giuse của Murillo đã tôn vinh phẩm chất đặc biệt của những người cha vĩ đại.

Thánh Giuse của họa sĩ Murillo trên bệ thờ Seville

Trong phong cách điển hình của mình, họa sĩ Murillo đã sắp đặt một vài mảng kiến trúc cổ ở một bên, để cho phần còn lại của không gian gọn gàng tập trung vào hai nhân vật. Đứng trên đồng đồ nát của một bàn thờ cổ, Chúa Giêsu nép mình bên Thánh Giuse trong khi thanh thản nhìn ra ngoài, tự tin trong vòng tay che chở của cha Ngài. Áo choàng màu hoa cà, và làn da mềm mại của Ngài như nhấn mạnh đặc tính của một con người trong đời thường và sự mong manh của một trẻ nhỏ.

Thánh Giuse dùng thân mình che chở cho đứa trẻ, giữ ánh mắt thận trọng nhìn về phía xa xa, như thể sẵn sàng lao vào và giải cứu con trai mình khi có dấu hiệu nguy hiểm đầu tiên. Trong Kinh Thánh, phản ứng nhanh chóng của Thánh Giuse đã bảo vệ Chúa Hài Đồng thoát khỏi cơn thịnh nộ chết người của Vua Herod.

Họa sĩ Murillo đan tuyệt với các quy ước về chân dung Thánh Giuse – một người đàn ông lớn tuổi, hom hem. Ông đã vẽ ngài với mái tóc đen bóng bẩy và đáng điệu trẻ trung mạnh mẽ mang nét tương đồng nổi bật giống hình dáng Chúa Giêsu lúc trưởng thành. Khi sáng tác cho một nhà bảo trợ tư nhân, họ đã đề nghị một phiên bản gần gũi hơn để trưng bày trong gia đình; do vậy, họa sĩ Murillo đã thay đổi Thánh Giuse từ một người cha mạnh mẽ thành một người cha triu mến.

Một tác phẩm nhỏ từ năm 1670 đã mô ra cái nhìn sâu sắc về mối quan hệ mật thiết của Thánh Giuse với vai trò làm cha

Xem tiếp trang 6

Từ Ấn Độ, binh sĩ của Alexander cầu xin được trở về quê nhà, trích trong một bức tranh minh họa của Antonio Tempesta, Florence, Ý, năm 1608.

Bạn muốn chia sẻ báo với người thân, bạn bè?
Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

TEL: (626) 618-6168 - (714) 356-8899 | WWW.ETVIET.COM

EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT

NGHỆ THUẬT

Những họa phẩm tôn vinh tình phụ tử của Bartolomé Esteban Murillo

Tiếp theo từ trang 5

thiêng liêng. Là cha của 11 người con, họa sĩ Murillo đã thành thạo kỹ thuật dựng hình với làn da thịt mũm mĩm của trẻ em; kết quả là Chúa Hải Đông đáng yêu xuất hiện như sẵn sàng được ôm vào vòng tay. Thánh Giuse âu yếm nhìn cậu bé, với mí mắt hướng xuống và đôi môi hơi hé mở; như thể ông hân hoan với hình dáng bé nhỏ ấy, ngắm nhìn những lọn tóc xoắn vàng, hơi ẩm lan tỏa, và mùi hương ngọt ngào của con trai.

Mặt khác, Thánh Giuse tỏ ra chán động khi nghĩ rằng đứa bé đáng yêu này cũng là Đấng Tối Cao. Một cảnh hoa đang nở rộ được Chúa Giêsu đặt vào tay Thánh Giuse như ẩn dụ rằng Đức Chúa Trời đã chọn người đàn ông này làm chồng của Đức Maria và là người bảo vệ của Đấng Christ. Những nét cọ mềm mại gợi ấn tượng về sự chuyển động theo bản năng, như thể đây là một bức ảnh chân thực, trong đó Thánh Giuse tự nhiên không hay biết, thể hiện chiều sâu và sự rung cảm đạt dào của tình phụ tử.

Họa sĩ Murillo, người đã mất cả cha lẫn mẹ trước năm 10 tuổi, thực sự đã tạo ra ý tưởng về Gia đình Thánh tại quê nhà. Trong khi một số tác phẩm mô tả cảnh cha mẹ đang làm việc và những đứa trẻ đang nô đùa, thì “Thánh Gia với chủ cún con” được họa ra từ năm 1650, đã ghi dấu một khoảnh khắc hạnh phúc, nghỉ ngơi của cả gia đình sau những giờ làm việc vất vả.

Thánh Giuse đã tạm gác lại công việc thợ mộc trong một xưởng nhỏ để chơi với con trai của mình. Chúa Giêsu trên đùi chủ cún bằng một con chim nhỏ; điểm duy nhất tiết lộ cho chúng ta nhận ra địa vị cao quý của Ngài là chiếc đai màu xanh vàng quanh lưng và ánh quang tỏa sáng trên khuôn mặt Ngài. Một nụ cười dường như nở trên môi Thánh Giuse khi ông nhìn về phía chủ chó nhỏ đang kiên nhẫn, tận hưởng cảm giác yên bình trong ngôi nhà thân yêu.

Đức Mẹ Maria cũng tạm ngưng dệt lụa để ngắm nhìn bức tranh của tình phụ tử, nhưng khi Bà nhìn vào chủ chim nhỏ trong tay Chúa Giêsu – biểu tượng nguyên vọng khát khao trong tương lai của Ngài – dù tay đang đặt trên những thanh gỗ bắt chéo của khung dệt, tâm trí Bà dường như bắt đầu lạc bước vào những ý tưởng da diết hơn.

Mặc dù họa sĩ Murillo miêu tả Thánh Giuse có mái tóc đen và gương mặt anh tuấn, nhưng ông đã điểm xuyết thêm một vài nếp nhăn trên lông mày và quanh mắt

để biểu thị thời trai trẻ đã qua. Họa sĩ truyền tải phẩm giá cao quý của một đời hy sinh bằng cách miêu tả gia cảnh nghèo khổ của Thánh Giuse, vẽ sự liên tục cần mẫn làm việc để chăm lo cho gia đình của ngài.

Những người cha thân yêu khác

Những khám phá nghệ thuật của họa sĩ Murillo về tình phụ tử không chỉ dừng lại ở Thánh Giuse. Sau trận dịch hạch cần quét Tây Ban Nha năm 1649, ông đã vẽ sáu bức tranh lớn khắc họa chủ đề “Đứa Con Hoang Đàng” (“Prodigal Son”). chàng trai trẻ trong câu chuyện ngụ ngôn này đã yêu cầu quyền thừa kế tài sản khi cha anh vẫn còn sống, chỉ để đắm chìm hoang phí trong lối sống hoang đàng. Anh quay về nhà với sự sa sút nghèo nàn, tủi nhục và đói khát, hy vọng được gia nhập vào hàng ngũ hầu cận của cha mình.

Người cha là nhân vật chính của câu chuyện này, chào đón con trai mình về nhà mà không nửa lời oán than hay trách móc. Người cha xuất hiện ở ba trong sáu cảnh: mở cửa trao tiền của mình cho đứa trẻ vô ơn, nhìn cậu rời đi một cách chán nản, và sống động nhất là vui mừng chào đón đứa con tội nghiệp của mình hồi cải trở về. Trong bức tranh cuối cùng, các

Sau 400 năm, các tác phẩm của Murillo dường như được sáng tác ra chỉ để dành riêng cho ngày Lễ Phụ Thân.

(Dưới) “Sự trở lại của Đứa con hoang đàng”, những năm 1660, của Bartolome Esteban Murillo. Sơn dầu trên vải: 104 cm x 137 cm. Được trưng bày bởi Ngài Alfred và Lady Beit, năm 1987. Bộ sưu tập Beit.

thành viên trong gia đình đứng dưới bóng mát khi một cậu thanh niên trẻ tuổi, ăn mặc rách rưới, khuy áo gối trước một ông lão. Khi các thành viên khác của gia đình, ăn vận trang phục rực rỡ, vẫn đứng dưới bóng của lối vào, thì người đàn ông lớn tuổi, mặc áo choàng màu nâu đất, nghiêng mình về phía chàng trai trẻ. Chữ đất trong tiếng la tinh là “humus” – là gốc của “humidity” (khiêm tốn) – một trong những đức tính đáng trân trọng nhất của thời đại. Người cha, người đứng về phía con trai, người được đón nhận sự tôn trọng và lòng trung thành của mọi người, ngoại trừ con trai của mình. Ông đã gạt bỏ niềm kiêu hãnh sang một bên để tha thứ cho đứa con trai hèn mọn của mình.

Sau 400 năm, các tác phẩm của Murillo dường như được sáng tác ra chỉ để dành riêng cho ngày Lễ Phụ Thân. Những bức tranh đó là biểu tượng của lòng biết ơn đối với những người đàn ông đã hết lòng bảo bọc, chăm sóc, nuôi dưỡng và yêu thương gia đình của họ cho dù hoàn cảnh gian nan đến đâu.

Elizabeth Lev là một nhà sử học nghệ thuật sinh ra ở Mỹ. Bà giảng dạy, thuyết trình, và hướng dẫn tại Rome.

Thanh Ân biên dịch

NATIONAL GALLERY OF IRELAND

VĂN HÓA TRUYỀN THỐNG

Đức của người quân tử: Ôn nhu như ngọc, càng mài càng sáng

QUÁN MINH

Trong hội họa truyền thống phương Đông, các loại hoa Mai, Lan, Trúc, Cúc được xem là hình ảnh biểu tượng cho những đức tính, phẩm chất cao quý của người quân tử.

Mai, tượng trưng cho sự thanh khiết và sức sống mãnh liệt, ngạo nghễ khai nở giữa đất trời dù thời tiết có khắc nghiệt. Lan, tuy mảnh mai nhưng ngát hương, tao nhã, thanh lịch. Trúc, khiêm tốn lễ độ, chính trực kiên cường. Cúc, cứng cỏi, bản lĩnh vượt qua cam khổ, khiêm tốn ẩn mình trước bách hoa.

Trong tư tưởng Nho gia, phẩm chất của người quân tử lại được ví như ngọc quý.

“Đức của bậc quân tử có thể sánh với ngọc”

Trong văn hóa cổ xưa, nam nhân phải có nhân cách cao thượng mới được gọi là quân tử. Vì vậy khi nói về quân tử còn có cách nói là “Tiên hoa tống mỹ nhân, mỹ ngọc tứ quân tử” (Tạm dịch: Hoa tươi tắn mỹ nhân, mỹ ngọc thường quân tử).

Trong “Lễ Ký – Sinh Nghĩa” có ghi chép lời của Khổng Tử về người quân tử: “Quân tử bị đức vu ngọc yên, ôn nhuận nhi trạch, nhân dã.” Ý nói rằng: Đức của bậc quân tử cao quý như ngọc, ôn hòa mà sáng suốt. Vì vậy có thể nói, trong cảnh giới tư tưởng của Khổng Tử, quân tử là điển hình về nhân cách và thẩm mỹ. Do đó ông đã so sánh nhân cách của bậc quân tử cũng như ngọc quý vậy.

Ngọc khác với những loại đá thông thường, ban đầu vốn chỉ là một khối đá thô sơ, nằm rải rác ở khắp núi rừng không ai biết đến. Nếu không trải qua quá trình liên tục mài giũa thì không thể thành hình. Nhưng viên đá thô sơ ấy sau khi mài giũa thì lại tỏa sáng khiến người đời mê say.

Văng sáng tỏa quanh viên ngọc không chói lóa như kim cương hay kim loại, cũng không trong suốt, để lộ tí vết, khiếm khuyết của mình như pha lê, thủy tinh. Ngọc biết thu mình lại, đeo càng lâu càng sáng, càng đẹp, càng sang trọng. Đặc tính này rất giống những bậc cao nhân quân tử, có tu dưỡng, không khoe khoang tài năng. Do đó, “Quân tử khiêm tốn, ôn hòa như ngọc” thực sự vô cùng chuẩn xác.

Bậc quân tử có 9 đức nên chú trọng, cũng giống như ngọc đẹp bởi có 9 loại phẩm đức

Trong sách cổ “Quân Tử – Thủy địa” có nói: “Phu ngọc chỉ sở quý giá, cửu đức xuất yên. Phu ngọc ôn nhuận dĩ trạch, nhân dã; lân dĩ lý giá, tri dã; kiên nhi bất túc, nghĩa dã; liêm nhi bất quế, hành dã; tiên nhi bất cấu, khiết dã; chiết nhi bất nạo, dũng dã; hà thích giai kiến, tinh dã; mẫu hoa quang trạch, tịnh thông nhi bất tương lãng, dung dã; khẩu chi, kỳ âm thanh đoàn triệt viên, thuận nhi bất hao, tử dã.”

Tạm dịch nghĩa: Ngọc sở dĩ quý trọng là bởi vì có 9 loại phẩm đức:

Ôn nhuận mà sáng bóng, đó là lòng nhân tử; Thanh tịnh mà có hoa văn, đây là trí tuệ; Kiên cường mà không khuất phục, đây là

Bậc quân tử nho nhã cũng là phải trải qua mài giũa giống như ngọc vậy.

cải nghĩa; Ngay chính mà không hại người, đây là phẩm tiết; Trong sáng, không vấy bẩn, đây là sự thuần khiết; Có thể vỡ mà không cong gập, đây là cái dũng khí;

Ưu điểm và khuyết điểm đều biểu hiện ra bên ngoài, đây là sự chân thành; Hoa mỹ và ánh sáng tác động lẫn nhau, hài hòa mà không che khuất lẫn nhau, đây là lòng khoan dung; Gõ vào âm thanh vang xa, tinh khiết không loạn, đây là sự mạch lạc.

Người quân tử có tâm như ngọc sáng

Nho gia cho rằng, ngọc là tượng trưng cho sự hoàn mỹ thiên phú, nên con người cũng nên noi theo thuộc tính của ngọc để hoàn thiện chính mình.

Khổng Tử nói: “Quân tử bị đức vu ngọc”, “Quân tử vô cổ, ngọc bất khứ thân”. Ý từ rằng Đức của người quân tử như ngọc sáng. Vậy nên, các bậc quân tử khi xưa ai cũng đeo ngọc, đó là vật bất ly thân của họ. Ngoài ra, những chính trị gia và văn nhân sĩ phu thời cổ đại cũng đều học hỏi phẩm chất của ngọc, từ đó xây dựng tiêu chuẩn tu dưỡng đạo đức của bản thân mình.

Còn Đạo gia lại cho rằng: “Thánh nhân bị hạt hoai ngọc”, ý từ là dù mặc quần áo đơn sơ, nhưng trong lòng như ngọc sáng. Câu nói này có ý khuyên bảo mọi người nên giữ tâm trong sạch, không nên đánh mất đi bản tính thuần khiết ban đầu.

Trong xã hội ngày nay, mọi người đều thích đeo trang sức lấp lánh, nhưng thường quên mất cần có “ngọc sáng trong

tâm”. Cổ nhân quý ngọc, không phải chỉ vì vẻ bề ngoài bắt mắt, mà còn vì phẩm giá và đức hạnh mà nó ẩn chứa bên trong. Người xưa đeo ngọc bên mình cũng là để thời thời khắc khắc nhắc nhở bản thân tiến thoái có lễ, có tiết, có độ.

Quân tử ôn hòa như ngọc

Trong tập thơ “Thi kinh – Vệ Phong” có viết: “Hữu phi quân tử, như thiết như tha, như trúc như mã.”

Ý từ là, bậc quân tử nho nhã cũng là phải trải qua mài giũa giống như ngọc vậy. Quá trình mài giũa ngọc cũng giống như sự tu dưỡng của mỗi người, trong những lúc khó khăn mà có thể nâng cao cảnh giới tinh thần.

Quân tử ôn nhu như ngọc nhưng vẫn một lòng tuân thủ nguyên tắc và phẩm hạnh vốn có. Văng sáng của ngọc thu vào bên trong, bậc quân tử có tài nhưng cũng thường không biểu lộ ra bên ngoài. Bề ngoài khiêm tốn, trong tâm chính trực, gặp việc lớn không thoái lui, gặp lợi nhỏ không tranh giành, chỉ người như vậy mới xứng gọi là chính nhân quân tử, mới có thể xứng với phẩm chất cao quý của ngọc.

Đạo đức cao thượng chính là biểu hiện của Đạo, ắt có thể tạo phúc cho thiên hạ. “Ngọc tại uyển tắc xuyên mĩ, ngọc tại sơn tắc thảo trạch” (Ngọc ở chỗ sâu thì nơi đó phát sáng, ngọc ở núi cao thì nơi đó có thảo điền). Cũng như người quân tử, những nơi họ đi qua sẽ được chính khí của mình cảm hóa, lấy cái Đức để bao dung vạn vật, mang đến ân trạch cho khắp tứ phương.

Minh Phương biên dịch

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSLAND BLVD. SUITE B102, KATY, TX 77494

(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM - 8PM
FRI-SAT: 11AM - 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đố Biển, Mì, Bún, Com, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Ấp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miệng.

Tập hợp các loại Nước sốt Đặc chế mới.

Nước sốt XO
Hương vị Hồng Kông nổi bật
Umami ngon trong chai

Nước sốt dầu ớt đỏ
Thật nhiều hương vị
Làm bạn không thể quên
hương vị châu Á

Nước sốt cay
Được pha trộn điều luyện
và tinh hoạt
Không thể thiếu cho các món chiên

Được Phát Triển Bởi Vua Đầu Bếp John
- Đầu bếp nổi tiếng
- Trên 30 năm kinh nghiệm về ẩm thực
- Có hàng triệu người theo dõi trên YouTube và mạng xã hội
- Giám khảo các cuộc thi ẩm thực

Có bán tại:
MasterChefJohn.com
Amazon.com
Walmart.com

Được điều chế theo từng phần nhỏ
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN
KHÔNG CHẤT PHỤ GIA
KHÔNG DÙNG CHẤT ĐIỀU VI

Sản xuất tại CANADA

Xem thêm video của Chef John trên:
Taste Show

SHEN YUN

Nghệ sĩ Trần Hậu Nhậm chia sẻ bí quyết diễn vai các nhân vật anh hùng

THÁI NHÃ

Những khán giả từng thưởng thức các buổi trình diễn của công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun đều khen ngợi các nghệ sĩ múa một cách chân thành, “Họ có thân thủ khỏe khoắn, kỹ thuật múa đạt độ chính xác rất cao!”

Xem xong các tiết mục Shen Yun, các khán giả thường lưu luyến chưa muốn rời khỏi khán phòng và mong sớm được gặp lại đoàn nghệ thuật. Khán giả còn khám phá ra những nội hàm sâu xa đằng sau mỗi tiết mục.

Nhiều người thốt lên, “Tôi rất cảm động! Đây quả là hành trình hiếu về văn hóa truyền thống Trung Hoa!”

“Không hổ danh là vũ điệu của Thần! Đúng là danh bất hư truyền!”

Vậy những nghệ sĩ của Shen Yun đã trình diễn những kỹ thuật gì? Họ làm thế nào để diễn tả những câu chuyện một cách lôi cuốn và truyền tải được nội hàm văn hóa uyên thâm đến người xem? Những chia sẻ của nghệ sĩ múa nổi tiếng sẽ phần nào giải đáp câu hỏi này cho chúng ta.

Trần Hậu Nhậm – Ngôi sao vũ đạo của Shen Yun

Khoác áo bào trắng, tay cầm trường kiếm, tung người trên không, anh Trần Hậu Nhậm đã hóa thân thành nhà thơ tiên Lý Bạch.

Vận áo giáp vàng, tay cầm trường thương, múa võ điêu luyện, anh vào vai anh hùng Nhạc Phi dũng mãnh chống quân Kim.

Dù tham gia các cuộc thi vũ đạo quốc tế hay đứng trên sân khấu quốc tế của Shen Yun, những màn biểu diễn của anh đều khiến khán giả cảm thấy xúc động.

Trên sân khấu quốc tế Shen Yun cũng như trong các lần tham gia Cuộc thi Vũ đạo Cổ điển Trung Hoa quốc tế, anh Trần Hậu Nhậm hóa thân thành các văn nhân võ tướng trong những tác phẩm như “Lý Bạch Ngộ Tiên”, “Hàn Diêu”, “Bức Thượng Lương Sơn”, “Nhạc Phi trung nghĩa”, “Lâm Xung dạ bồn”, v.v. Nhờ tài năng xuất chúng, kỹ thuật điêu luyện, anh đã thể hiện thành công nét tinh hoa của “vũ võ đồng nguyên” (vũ đạo và võ thuật có cùng nguồn gốc).

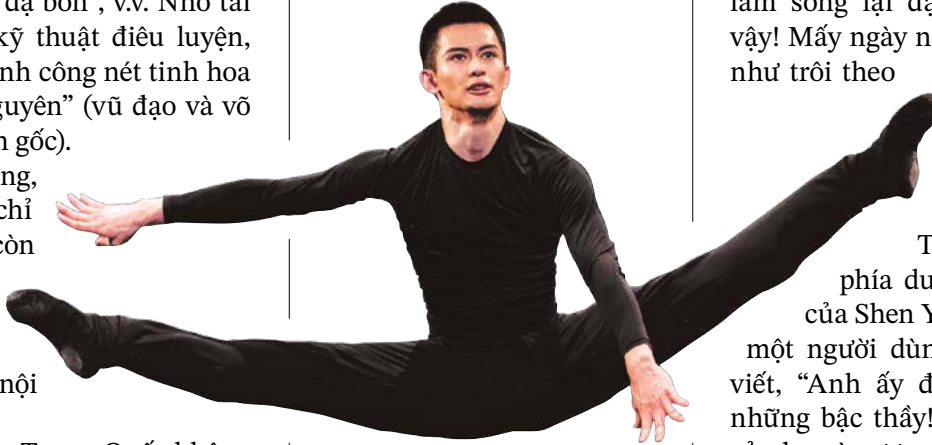
Anh Trần cho rằng, biểu diễn kỹ thuật chỉ là phương tiện, còn thách thức lớn nhất đối với người nghệ sĩ là phải nắm bắt và diễn tả được nội tâm của nhân vật.

“Học múa cổ điển Trung Quốc không chỉ đơn thuần là luyện động tác tư thế, mà còn cần phải cảm thụ sâu sắc vẻ đẹp tinh tế và nội hàm đằng sau nó.” Đây là

Nghệ sĩ Trần Hậu Nhậm trong vở diễn “Nhạc Phi trung nghĩa”, anh đã đạt giải Quán quân trong phần thi dành cho nhóm thanh niên của cuộc thi Múa cổ điển Trung Hoa quốc tế.

“Sự kết tinh văn hóa ‘thần hình hợp nhất’ này, chỉ có thể là Thần đã ban cho con người.”
- Nghệ sĩ Trần Hậu Nhậm

thể nghiệm sâu sắc của anh Trần trong nhiều năm tập luyện vũ đạo.

Anh luôn thực hiện theo lời dạy của giảng viên, “Muốn học nghệ phải học làm người trước.” Với mỗi vai diễn, anh luôn ghi nhớ một điều, để thể hiện hoàn hảo đặc tính của nhân vật thì phải học được “cái thần” của họ, cho đến khi đạt đến trình độ “diễn mà như không diễn”, bởi vì bản thân người nghệ sĩ đã hóa thân thành nhân vật đó rồi.

Một số khán giả sau khi xem vở kịch Nhạc Phi do anh Trần thể hiện, đã bình luận, “Đường như người nghệ sĩ ấy đã làm sống lại đại anh hùng Nhạc Phi vậy! Mấy ngày nay, tâm tư của tôi giống như trôi theo hình tượng Nhạc Phi mà anh ấy khắc họa, hòa mình vào đoạn lịch sử bi tráng thời quá khứ!”

Trong phần bình luận phía dưới của video “Ngôi sao của Shen Yun – Trần Hậu Nhậm,” một người dùng tên là Robert Jia đã viết, “Anh ấy đúng là bậc thầy trong những bậc thầy! Trong vũ đạo kết hợp cả nhu và cương, rất phù hợp để diễn tả những nhân vật anh hùng trong truyền thống Trung Quốc.”

Trong quá trình luyện tập múa cổ

điển Trung Quốc và trở thành một ngôi sao quốc tế, anh Trần Hậu Nhậm cũng đã học hỏi và nắm vững tuyệt kỹ “Thân đối thủ, khó đối thời” (thân dẫn động tay, hông dẫn động chân). Anh vẫn kiên trì rèn luyện để thực hiện hoàn hảo kỹ năng này.

Anh Trần cho biết, “Sự kết tinh văn hóa ‘thần hình hợp nhất’ này, chỉ có thể là Thần đã ban cho con người.”

Múa cổ điển Trung Quốc của Shen Yun đã dẫn đầu một xu hướng nghệ thuật mới và trở thành thể loại vũ đạo danh giá nhất trên sân khấu quốc tế hiện nay.

Nhân sinh như vở kịch, mà kịch lại giống như nhân sinh. Các ngôi sao vũ đạo Shen Yun có thể tái hiện một cách sinh động nhiều vai diễn trong đại vũ đài lịch sử 5,000 năm của Trung Quốc, còn mỗi người chúng ta trong vai trò là cha, là mẹ, là con, là thầy cô, đồng nghiệp... chẳng phải cũng đang đóng những vai diễn khác nhau trên sân khấu của chính mình hay sao?

Mặc dù nhân sinh không có kịch bản soạn sẵn để tham khảo, nhưng sự cống hiến miệt mài của các nghệ sĩ múa Shen Yun, phải chăng là để truyền cảm hứng cho chúng ta diễn tốt những vai diễn này của chính mình?

Minh Phương biên dịch

EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT

www.epochtimesviet.com

CHÚNG TÔI ĐƯA
NHỮNG TIN TỨC
QUAN TRỌNG,
TRUNG THỰC VÀ
TRUYỀN THỐNG

EPOCH TIMES TIENG VIET

3 EASY WAYS TO SUBSCRIBE/Có thể đặt báo qua:

1. ONLINE:
www.epochtimesviet.com

2. BY PHONE/Call:
(626) 618-6168
(714) 356-8899

3. BY MAIL :

Fill out the form to the right
and mail it to / Xin điền mẫu
bên cạnh và gửi đến:

Epoch Times Tieng Viet
10962 Main Street, Ste 101,
El Monte, CA 91731

Weekly print paper to your
home / Một tờ báo sẽ được
giao tận nhà mỗi tuần.

All subscriptions will continue
until you request to cancel /
Báo vẫn tiếp tục giao cho tới
khi khách hàng yêu cầu ngưng.

Yes, I'd like to subscribe for/Vâng, tôi muốn đặt báo:

☐ Normal delivery/Gửi thường (khoảng 6-7 ngày sẽ nhận được báo)
☐ 6 months for \$59 ☐ 12 months for \$104

☐ Fast delivery/Gửi nhanh (khoảng 2-4 ngày sẽ nhận được báo)
☐ 3 months for \$45 ☐ 6 months for \$89 ☐ 12 months for \$175

NAME/Tên _____

PHONE/Số phone _____

ADDRESS/Địa chỉ _____

CITY/Thành phố _____

STATE/Tiểu bang _____ ZIP/Mã vùng _____

EMAIL _____

☐ PAY BY CHECK/Trả bằng chi phiếu
(Payable to /Trả cho: Epoch Times Tieng Viet)

☐ USE MY CREDIT CARD/Dùng thẻ tín dụng
☐ VISA ☐ MasterCard ☐ Discover

Card number/Số thẻ: _____ Exp.date/Ngày hết hạn: _____

Signature/Chữ ký: _____ CVC # (REQUIRED) /Số CVC (bắt buộc): _____